

Udtalelser, der ere faldne ved denne Sags forskellige Behandlinger, føler jeg mig opfordret til at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Det er ganske vist, at jeg fra een Side betraget godt kan indse, at vedkommende Løge kan komme til at indtage en ffjæv Stilling, naar Vndringsforslaget under Nr. 1 til § 8 bliver vedtaget; men det er ogsaa ganske vist, at jeg ikke paa den anden Side kan føle mig fuldkommen tilfreds med, at det bliver fuldkommen ubegrændset, hvorvidt en Løge maa gaa i den Retning. Navnlig mener jeg, at der administrativt maa fastsættes en Begrændsning for, af hvormange Børn en Løge maa tage Koppervædffe, og jeg troster mig til, at den høitærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under Overveieffe, hvis det ikke maatte være heldigt, at der blev sat en anden Begrændsning i Lovforslaget. Hvilket Antal der vil være det mest passende, skal jeg ikke kunne sige; det har jeg ikke været istand til at kunne faa at vide. Jeg troster mig altsaa til, at den høitærede Minister vil svare mig paa det Spørgsmaal, om han vil imødekomme Thingets Duffe efter den Udtalelse, der nu er fremkommen fra mig, i Retning af, hvorvidt Forældrenes Pligt ligeoverfor dette Lovbud skal være begrændset.

Justitsministeren: Det ærede Medlem ligesom i det Hele taget det ærede Thing kan være overbevist om, at, hvis der er noget Punkt, hvor jeg ad administrativt Veie kan bidrage til, at hele Foranstaltningen gennemføres saa human og lempeligt, som Forholdet overhovedet tillader, saa skal der visstnok ikke mangle paa god Villie fra min Side. Det er klart, at ved hele denne Sags Gjennemførelse maa jeg søge Understøttelse hos de særlige Sagkyndige, men dette udelukker ikke, at jeg efter de Udtalelser, som her ere fremkomne, idet jeg søger at fflaffe mig saa god Kundskab derom, som jeg kan, efter bedste Gyne gjør, hvad der administrativt kan gøres, for i det Hele taget at tilholde Løgerne at være saa imødekommende ligeoverfor Befolk-

ningen, som det svarer til hele denne Lovs Tanke.

Jens Jensen: Det kan maaffe være, at det Vndringsforslag, der er stillet af den høitærede Justitsminister til § 3, vil bringe Klarhed ind i denne Paragraf, ffjøndt jeg maa sige, at jeg ikke tror det; dette skal jeg dog ikke nærmere indlade mig paa. Derimod tror jeg, at der er nogen Uklarhed tilbage i § 2, idet der staar, at Skolebestyreren skal melde for Skolekommissionen; naar Børnenes Forældre ikke kunde eller ville forevise Attest om, at Børnene ere indpodede med Kopper. Men det er jo klart, at der i en saadan Skole kan være Børn fra 2—3 forskellige Sogne; til hvilken Skolekommission skal da Skolebestyreren melde Mangel af Løgeattest? Er det nok, at han melder det for den Kommission, der er i det Sogn, hvori Skolen ligger, og skal denne Kommission faa udstrækket sin Myndighed ogsaa til de andre Sogne, eller skal han melde det til en af Skolekommissionerne i de andre Sogne, og skal saa denne udøve Myndighed over de andre Sogne. Et af To synes mig at maatte ffe, og derfor kunde jeg ønske, at den høitærede Minister vilde udtale sig i den Henseende, for at det kunde staa klart for Enhver, hvad han havde at rette sig efter; thi det er ikke ubetydelige Mulfter, der kunne falde paa Vedkommende efter denne Lov.

Justitsministeren: Da der ikke foreligger et særligt Forslag, med Hensyn til dette Punkt, vil det ærede Medlem maaffe undskyldte mig, naar jeg ikke strax giver Svar, men skal overveie, om der — hvis det lykkes at gennemføre denne Lov — da er Anledning til at sjerne Tvivl med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal i ethvert Fald tage dette Punkt under Overveieffe efter den Bemærkning, som det ærede Medlem har gjort.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved: